

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cautela Confessarii Pro Foro Sacramentali Occasione
Decretorum S. M. Alex. VII. Innoc. XI. Et Alexandri VIII. ...**

Matthaeucci, Augustín

Francofurti Ad Moenum, 1711

Reg. II. Sepultura.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40684

conflet; aut verisimile est mala fide eum possedisse, qui transmisit ad ipsam hereditatem; nam *vitia possessionum à maioribus contracta perdurant, & successionem Authoris sui culpa comitatur. Cap. vitia de acquir. & retinen. penes, &c.*

33. *Quæritur, an Testator carens parentibus, & filiis, possit instituere heredem extraneum, relicto nepotibus, & consanguineis?*

Resp. Negativè, si adsit scandalum, vel si Nepotes, & consobrini graviter indigeant: ordo enim charitatis exponit, ut quis prius suis subveniat, quam alienis, ita Diana *resolut. 108.* & Natal. *regul. 5.* Propterea secundum hanc practicam debent Parochi, & conscientiarum moderatores dirigere Testatores in confectioe testamentorum, & codicillorum.

34. *Quæritur, an Pater, aut Mater possit de propriis bonis plus uni Filio relinquere, quam aliis?*

Resp. Affirmativè, dummodò istæ concurrant. I. Quòd reliqui filii non priventur legitima portione eis naturali jure debita. II. Quòd inæqualem distributionem non facient ex odio: Si enim ex odio facerent, & nollent mutare testamentum, non essent absolvendi, Diana *resolut. 108.*

35. *Sed quid, si dicerent, se odium deposuisse, & de habito penitere, sed nolle mutare testamentum?*

Resp. Diana ibidem tradit esse absolvendos. Verùm censerem resistantiam ad revocandum testamentum esse signum sufficiens, ut Confessarius posset colligere odium non esse depositum, idèò studere debet, ut revocatione testa-

menti motivum sibi præbeat de efficaci odii depositione.

36. Observat tamen Layman *lib. 3. tit. 5. cap. s. n. 13.* Quòd plerumque Parentes peccant, si sine justa causa, & inordinato affectu inter liberos successione inæqualitatem constituunt; ut quia ex diversis matrimoniis nati sunt, quorum unam Matrem magis, quam alteram testator dilexit. Verùm ut Diana *resolut. 509. num. 2.* dixit, postulat esse justæ causæ id faciendi sine peccato, ut si aliqui majoribus obsequiis apud Patrem magis meriti fuerint: si aliqui plus indigeant, quia bonis adventitiis careant; si adhuc pusilli magnis sumptibus in studiis adjuvari debeant; si secundum loci consuetudinem prius geniti aliis, & masculi faminis in successione præferantur. Alia videri possunt *Official. Cur. 1. Eccles. cap. 53.* Testamentum potest à Testatore mutari, & secundum solvit primum, de qua re Layman *cit. cap. & De la Cruz n. 4.*

R. E G U L A II.

Sepultura.

35. **H**ic aliqua etiam sunt de sepultura adnotanda, remittendo Confessarium ad ea, quæ dixi *Offic. Cur. cap. 48.* Sciendum itaque, quòd unicuique adultò Sæculari liberum est sibi eligere sepulturam; nulla autem facta electione, in Parochiali sepelitur, si in alia Ecclesia non adsit sepulchrum majorum, capite. *Nos instituta de sepultur.* Verùm, cum quis in alia Ecclesia sepelitur, est solvenda Parochiali canonica portio, seu quarta

quarta funeralis, si loci consuetudo ferat, ut dixi *loc. cit. cap. 42*. Et constat ex *cap. Certificari de Sepultura*, ac ex constitutionibus Pontificum quibus jus sepulture Ecclesiis Regularibus conceditur, in quibus hæc solet adjici clausula, *Salva justitia Ecclesiarum, à quibus corpora assumuntur: vel salva justitia Ecclesiæ Parochialis*.

38. Uxor potest sibi eligere sepulturam distinctam à Sepultura Mariti, cum electio ista ad eum statum pertineat, in quo mulier solvitur à lege viri, *cap. de uxore de sepult.* Mulier autem, quæ sepulchrum sibi non elegit, & habuit plures viros, cum viro ultimo, cujus domicilium retinet, in honorem tumuletur, *cap. Si qui de sepult. in 6*.

39. Filiosfamilias sibi sepulturam eligere potest, si ad pubertatem pervenerit, si verò sit impubes, potest Pater eligere Sepulturam isti, ubi voluerit, si consuetudo loci id patitur. *Cap. Licet de sepult. in 6. & Sæpè declaravit Sac. Congreg. ut loc. cit. Scrips.*

40. Aliquid pro sepulturis pacifici, vel exigere non licet. Laudabiles tamen consuetudines servandæ sunt *cap. Abolenda de sepult.*

41. Petitur. *Accedit Petrus Clericus, vel Regularis, & Confessario exponit se induxisse Cajum ad eligendam sepulturam in suis respectivè Ecclesiis, vel ad non immutandam electam, quid agendum Confessario?*

Resp. Non potest eum absolvere, quia est legatus excommunicatione Papæ reservata ex *Clement. Cupientes §. Sane de Sepult.* & electio est irrita *cap. Animarum de sepul. in 6.* & quatenus Cor-

pus sepulture electæ tradiderit, est cum omnibus emolumentis intra decem dies restituendum Parochiæ, quibus elapsis, Ecclesia ipsorum, in qua est sepultum, & cæmeterium, ex tunc manent supposito interdicto, donec omnium plenaria restitutio fiat, *ibid. textus*.

42. Ecclesiastica sepultura non gaudent. I. Usurarii manifesti *cap. 2. de usur. in 6*. Sed quia multi contractus possent ab usura excusari, idè Parochus super eo debet consulere Episcopum.

II. Religiosi proprietarii *Cap. Cum ad monasterium de stat. Monachor.*

III. Qui occumbunt in duello, etiam privato sine patris, & sociis cum ordinario tamen periculo vitæ ex condito, statuto tempore, & in loco convento, instituto, ut dixi *lib. 1. cap. 2. num. 13*.

IV. Publicè excommunicati ex *cap. Sacris de sepult. cap. Is cui de senten. ex Om. in 6*. Si enim excommunicatio esset occulta, & forte soli Parocho cognita, non esset sepultura ecclesiastica deneganda, quia privata scientia uti quidem licet, quandoque in privato, non autem ad condemnationem in publico.

43. Dice. Constitutio ad evitanda *Martini V.* & illa Leonis X. *Primitiva* sub la 20. Bullar. 10. 1. disponunt, quòd pullus excommunicatus sit necessariò vitandus, nisi fuerit excommunicatus denunciatus, aut notorius percussor Clerici, vel ita notoriè excommunicatus, ut nulla possit tergiversatione celari, & juris suffragio excusari: ergo non quicunque publicè excommunicatus est privandus ecclesiastica sepultura.

(Zzzz) 2

Resp.

Resp. Quod dicta jura non intendunt in aliquo relevare ipsos excommunicatos, ut ibi textus, sed solum adiuvere fideles innocentes, ne per conversationem cum excommunicatis non denunciatis, nec notoriis aliquam censuram incurrant.

V. Omnes morientes impenitentes in peccato mortali, ut interempti in adulterio, furto, &c. Cap. *Fures* 13. qn. 2.

VI. Mortem sibi ex desperatione, vel iracundia inferentes cap. *Placuit* 23. q. 5. Secus si ex fatuitate, & infania; & in dubio non presumendum, quod quis peccaminose sibi mortem intulerit.

VII. Pueri non baptizati, si de utero matris sunt extracti.

VIII. Qui saltem semel in anno non perceperunt Sacramentum penitentiae, & Eucharistiae. De qua re Engel colleg. jur. canon. lib. 3. tit. 28. §. 5. unic.

Dubia in una Nullius, seu Aquinaten. juris sepeliendi.

1. An PP. Reformati Sancti Francisci Atina teneantur solvere quar- tam Parochiali, & Collegiata Ecclesia ejusdem loci pro illis defunctis, qui in eorum Ecclesia sepulturam elegerunt?

2. An in associatione Cadaveris ad propriam Ecclesiam possint iidem Patres incedere sub propria Cruce, vel potius teneantur incedere sub illa Ecclesia Parochialis Collegiata.

3. An possit Capitulum ejusdem Parochialis, & Collegiata Ecclesia cum Stola, & Cruce ingredi Ecclesiam DD. Patrum, in eaque functiones aliquas facere circa cadaver antequam sepultura tradatur; seu potius debeat tantum dare ultimum

vale? & quatenus affirmative quoad secundam partem.

4. An dictum ultimum valeat in simplici benedictione cadaveris, recto tramite introducendi in Ecclesiam Regularium, vel potius in recitatione alicujus Psalmi, vel alterius orationis?

Sacr. Congr. Episcop. & Regul. die 6. Septembris 1709. auditis partibus, respondit.

Ad primum negativè.
Ad secundum quoad primam partem negativè; & quoad secundam affirmative, in casu, de quo agitur, quando Canonici accedunt capitulariter.

Ad tertium negativè quoad primam partem; & quoad secundam affirmative quoad ingressum, & ultimum vale.

Ad quartum Ultimum Vale consistit in simplici benedictione.

Quare ultimum Vale in hoc consistit, quod, pervento Parocho ad januam Ecclesiae Regularium, se vertit ad populum, adeoque & ad Cadaver, illudque simpliciter benedicat cum aspersorio absque eo, quod deponatur feretrum in terra, vel per aliquod temporis momentum moretur cadaver ante fores Ecclesiae, sed recto tramite in Ecclesiam est introducendum, ut de communi praxi testantur omnes Parochi Urbis, ut in allegata causa,

An autem Parochus occasione funeris possit ingredi cum Stola, & Cruce Ecclesias Regularium.

Resp. Negativè, ut respondit S. R. Cong. in una Vaden. 2. Augusti 1698. ut notavi

notavi *Offic. Cur. Ecclesiast. cap. 20. nu. 3.*
Et S. Cong. Conc. in *Ebrunden. juriurum*
Parochialium 25. Junii 1695. in respon-
sione ad 10. apud Monacell. 10. 1. formu-
lar. Ecclesiast. form. 18. tit. 10. nu. 13. Po-
test tamen Parochus exequiis assistere,
non tamquam talis, sed dumtaxat uti
unus de populo ex S. R. Congr. in *Man-*
tuana Funerum 21. Novemb. 1699.
apud alleg.

Anverò *cadavera in Ecclesiis Regu-*
larium sepelienda, antequam ad eas
deferantur, asportari debeant ad Pa-
rochiales?

Resp. Negative, ut aliàs respondit S.
R. Cong. alleg. *cap. 20. nu. 1. ad tertium,*
& novissimè resolvit S. Congr. Conc. in
Messanen. 17. Aprilis 1706. In qua per-
petuum silentium Parocho imposuit re-
spondendo ad dubium in præjactis termi-
nis propositum, *negativè, & amplius.*

Cùm quis eligit sepulturam in Eccle-
siis Regularium, vel alia, & deinde ma-
lis artibus, & artificiosè ab aliquo in-
ducitur ad electionem mutandam, &
eligendam aliam Ecclesiam ab electa, est
corpus cum emolumentis restituendum
Ecclesie prius electæ, cui per fraudem
fuit præjudicium illatum; Quæ est pra-
xis S. Congr. Episcop. & Regularium, in
evenientibus casibus restitutionem præ-
dictorum demandantis, ut in *una Au-*
ximanz restitutionis cadaveris 31. Au-
gusti 1708. & in Compensa juris sepe-
liendi 18. Febr. 1707. rescriptis esse lo-
cum restitutioni Cadaveris una cum
emolumentis. Quod fuit confirmatum
27. Aprilis 1708. his verbis: *in decisis,*
& *ampli us.*

Quæ omnia procedunt juxta disposi-

tionem juris, ut in *cap. Animarum de*
sepult. in 6. & Clement. Cupientes eod-
tit. in qua excommunicatione Papæ re-
servata ligantur tam Clerici, quàm Re-
ligiosi inducentes Fideles ad eligendam
sepulturam in suis Ecclesiis, vel, ut jam
electam non immutent, ut dixi *loc. cit.*
cap. 48. num. 28.

CAPUT VII.

Ordo.

1. **S**extum Sacramentum est illud Or-
dinis. Est novæ legis Sacramen-
tum à Christo Domino institutum, jux-
ta Florent. in *Decret. Eugenii, & Trid.*
sess. 7. canon. 1. de Sacram. in gen. Defini-
tur, est *Sacramentum, in quo cum*
gratia confertur ordinato potestas
spiritualis ad Sacrosanctum Missæ
Sacrificium, & Eucharistiam perfi-
ciendam, immediatè, vel mediatè, plus,
vel minus juxta cujusque Ordinis
gradus, & officium. Colligitur ex *Trid.*
sess. 23. cap. 2. de ord.

Quæritur, *quos sint Ordines?*

Resp. Communiter enumerantur sep-
tem: *Ostiaratus, Lectoratus, Exor-*
cistatus, Acolytatus, Subdiaconatus,
Diaconatus, & Presbyteratus. Primi
quatuor Minores appellantur; eò quod
Clerici illis ordinati, non assistant im-
mediatè Altari, nec immediatè inser-
viant Sacerdoti solemniter celebranti.
Alii tres dicuntur Majores, quia proxime
ad Altaris Officium concurrunt. Qui
etiam Sacri appellantur, quia cum vo-
to castitatis, quo quis Deo sacatur,
sunt connexi.

(Zzzz) 3

3. Dixi